

Hij gaat met ons mee

Hoop en liefde voor de wereld

Een boek dat hoop geeft, ondanks de gebrokenheid
in deze wereld. – Andries Knevel

Een meeslepend boek! – Jan Wessels

Richard en René Stearns

Fotografie Jon Warren

ER STAAT EEN KRUIS OP EEN HEUVEL DIE UITZICHT BIJDT
OP EEN WORLD VISION IRRIGATIEPROJECT IN MORULEM,
IN KENIA, DAT DE WOESTIJN ROND TURKANA HEEFT
VERANDERD IN VRUCHTBARE LANDBOUWGROND.

HIJ GAAT MET ONS MEE

*Ontmoetingen met Christus
in een gebroken wereld*

Richard en Reneé Stearns
Foto's van Jon Warren

INHOUDSOPGAVE

- 12 **INLEIDING**
- 14 **CONFRONTATIE MET GOLIAT** – Oeganda
- 17 **LOSJES VASTGEHOUDEN** – Malawi
- 20 **BEANTWOORDE GEBEDEN** – Peru
- 23 **DOOR EEN BRIL VAN CULTUUR** – India
- 26 **TEVREDENHEID IS EEN AANGELEERDE SMAAK** – Zambia
- 29 **VAATWASSEN** – Zambia
- 32 **GEESTELIJKE BODYBUILDERS** – Georgië
- 35 **VAN BINNENUIT VERANDERD** – Oeganda
- 38 **ÉÉN STEEN TEGELIJK** – India
- 41 **HERWINNINGSPROJECT** – Guatemala
- 44 **DE GEUR VAN CHRISTUS** – Brazilië
- 47 **WAT IS ER VOOR MIJ TE DOEN?** – Midden-Oosten
- 50 **WAAROM IK?** – Haïti
- 53 **EEN NIEUWE NAAM** – Haïti
- 56 **JE LATEN VORMEN DOOR DE POTTENBAKKER** – Haïti
- 59 **ALCHEMIE: DE WETENSCHAP OM TIN IN GOUD TE VERANDEREN**
– Oeganda
- 62 **EEN DRUPPEL OP EEN GLOEIENDE PLAAT** – Myanmar
- 65 **JEZUS HOUDT VAN DE KLEINE KINDEREN** – China
- 69 **GELOOFSELDEN** – Sri Lanka

CONFRONTATIE MET GOLIAT

WAAR WE OOK MEE MOGEN WORDEN GECONFRONTEERD, WE
KUNNEN ER ZEKER VAN ZIJN DAT DE UITKOMST NIET AFHANKELIJK IS
VAN ONZE KRACHT, MAAR VAN DIE VAN GOD.

*Want het dwaze van God is wijzer dan mensen,
en het zwakke van God is sterker dan mensen.*

1 KORINTIËRS 1:25

RICHARD WAS DE EERSTE. Hij was het eerste kind dat ik ontmoette op mijn eerste reis als de nieuwe directeur van World Vision. En het was de eerste keer dat ik een kind zag dat werd geconfronteerd met de Goliat die we armoede noemen.

Ik ontmoette Richard in het Rakai-district van Oeganda, waar de aids-crisis een slagveld aanrichtte onder vaders en moeders, waardoor veel kinderen wees werden en jonge jongens en meisjes opeens werden gedwongen om hoofd van het gezin te worden. Richard was dertien jaar oud en zorgde voor zijn twee jongere broertjes. Twee rommelige stapels stenen vlak bij de deur van zijn hut markeerden de graven van Richards ouders en daar liep hij elke dag langs. Hij had zijn vader en moeder begraven nadat hij maanden, misschien wel jaren, voor hen had gezorgd toen hun gezondheid achteruit ging. Hij had over hen gewaakt toen hun gehoest het huis vulde en ze te zwak werden om hun bed nog uit te komen. Richard deed zijn best.

De ontmoeting met deze jongen, die dezelfde naam droeg als ik, was een stomp in mijn maagstreek, omdat ik nooit eerder had gezien wat armoede met kinderen doet. Toen begon ik ook voor het eerst te begrijpen hoeveel de allerarmsten me over het leven en over geloof zouden kunnen leren. Ik stelde Richard een ongemakkelijke vraag, die je normaal gesproken aan

OVER DE HELE WERELD WORDEN KINDEREN,
ZOALS DEZE JONGEN IN KENIA,
GECONFRONTEERD MET HEEL WAT REUZEN.

Omdat er meer dan drieëntwintig miljoen mensen met hiv aan de zuidkant van de Sahara wonen, worden ontelbare gezinnen, zoals van dit jongetje in Kenia, direct beïnvloed door de dubbele Goliat van armoede en ziekte.

jongens en meisjes stelt die in staat zijn om naar school te gaan en die kunnen dromen: 'Wat wil jij worden wanneer je groot bent?'

'Dokter,' zei Richard tegen me, 'zodat ik mensen kan helpen die deze ziekte hebben.'

En toen ik hem naar zijn geloof vroeg, rende hij naar binnen om zijn bijbel te halen en vertelde hij me dat hij graag in het boek Johannes las, omdat dat over de liefde van Jezus voor kinderen spreekt. De tranen stroomden over mijn wangen toen ik nadacht over de onoverkomelijke moeilijkheden waarmee dit jochie werd geconfronteerd. Maar Richard ging deze Goliat met opgeheven hoofd tegemoet.

Een ander jongetje – hij heette David – deed hetzelfde met zijn eigen Goliat. 'Jij daagt me uit met je speer en je lans en je kromzwaard,' antwoordde David, 'maar ik daag jou uit in de naam van de Heer van de hemelse machten, de God van de gelederen van Israël, die jij hebt beschimpt. Maar vandaag zal de Heer je aan mij uitleveren: ik zal je verslaan en je hoofd afhouden' (1 Samuël 17:45-46). Met niet meer dan een slinger, een gladde steen en vertrouwen in de God die hij diende, versloeg David zijn Goliat. Op diezelfde manier daagde Mozes een farao uit en spleet hij de Rode Zee met een herdersstaf. Petrus, een eenvoudig visser, stond op om de jonge gemeente te leiden en Paulus daagde het Romeinse Rijk vanuit zijn cel uit met niet meer dan een pen. Wanneer mensen in de kracht van God in actie komen, vallen de Goliats.

Ik vind veel troost in de wetenschap dat Gods plan voor ons niet afhankelijk is van onze grootheid, maar van die van hem. Ik weet niet met wat voor Goliat jij wordt geconfronteerd, maar wanneer het moment komt dat jij wordt beproefd, kun je er zeker van zijn dat God je niet zal verlaten. Geen enkele Goliat waarmee jij wordt geconfronteerd, is machtiger dan de God die je dient. Richard wist dat Jezus van kleine kinderen houdt en dat hielp deze jongen om vol te houden. En jij kunt hetzelfde als je wordt geconfronteerd met jouw Goliat.

RICH

LOSJES VASTGEHOUDEN

ALS JE JE TE VEEL VASTKLEMT AAN HET GOEDE, ZOU JE HET BESTE
KUNNEN MISLOPEN WAT GOD TE BIEDEN HEEFT.

*Wat het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord, wat
in geen mensenhart is opgekomen,
dat heeft God bestemd voor wie hem liefheeft.*

1 KORINTIËRS 2:9

NIET LANG GELEDEN SPRAK RICH op een retraiteweekend van een kerk. Tijdens het vragenuurtje vroeg iemand hoe ons gezin de beslissing had genomen om ons oude leven de rug toe te keren en Gods roepstem naar World Vision te volgen. Hoe had Rich zijn carrière kunnen loslaten? Hoe konden we onze vrienden, onze familie en ons huis en onze gemeente in Pennsylvania achterlaten om naar Seattle te verhuizen? De manier waarop deze vragen werden gesteld, leek erop te wijzen dat de vragsteller ervan uitging dat wat we achterlieten waarschijnlijk beter was dan wat we op onze nieuwe stek aantreffen.

Deze vragen deden me aan weer een andere vraag denken, een vraag die we aan een kleine jongen in Malawi stelden. We stopten in een dorp en onze auto werd onmiddellijk omringd door kinderen. Vlak daarvoor had een aantal jongens lopen voetballen en een hen had nog steeds de voetbal in zijn handen. Ik noem het een voetbal, maar het was niet meer dan een prop plastic zakken die bij elkaar werd gehouden door een stuk touw.

‘Wil je ruilen?’ vroegen we. ‘Als we jullie een splinternieuwe voetbal geven, krijgen wij dan die van jullie?’ We dachten dat de bal een prima voorbeeld

zou zijn van hoe creatief kinderen kunnen zijn, een mooi voorbeeld voor hoe hun spel over hun beperkte hulpbronnen zegevierde. Heel even keek het joch me verward aan, maar toen realiseerde hij zich dat dit betekende dat hij de bal moest opgeven die al van hem was. Hij rende terug naar zijn vriendjes om het aanbod te bespreken en pas toen ze alle voors en tegens tegen elkaar hadden afgewogen, gaf hij zijn zelfgemaakte bal af in ruil voor de glimmende, nieuwe, witte bal met een bekend merk erop.

Het moet voor de jongen niet makkelijk zijn geweest om zich te kunnen voorstellen dat er een bal bestond die beter was dan die hij met zijn eigen handen had gemaakt. Die bal was bekend, hij was er vertrouwd mee en het viel hem behoorlijk zwaar om er afstand van te doen. Hoe mooi en stevig die nieuwe bal ook mocht zijn, de oude had nog steeds een bepaalde allure die hij niet zomaar van zich af kon schudden. Heel wat mensen hebben in hun leven hetzelfde gevoel als die jongen over zijn bal, vooral wanneer ze het idee hebben dat God hen voor iets nieuws roept. Ze houden van het

Kinderen in Kenia spelen voetbal met een bal die gemaakt is van een prop van plastic zakken en wat touw.

In Tanzania zou Richard het geweldig vinden om met een echte bal te voetballen.

bekende, het comfortabele, en ze laten dat niet graag achter, ook al zijn ze er vrij zeker van dat ze door los te laten Gods leiding volgen. Omdat ze iets vasthouden wat goed is, missen ze de kans op iets beters.

Om eerlijk te zijn, hadden we de neiging om nee te zeggen tegen Gods roepstem in verband met World Vision. We hielden van ons oude leven. Maar God riep ons op om aan iets nieuws te beginnen en dat konden we gewoon niet laten gaan. We wilden geen Jona zijn, die in de buik van de vis een openbaring kreeg over de genade die we mislopen wanneer we weigeren om God te volgen (Jona 2:8). We wilden ons niet vastklemmen aan een bal 'vuilnis' wanneer we het echte konden krijgen. Wat staat jouw gehoorzaamheid aan de roepstem van God in de weg?

RENEÉ

BEANTWOORDE GEBEDEN

JIJ BENT HET ANTWOORD OP IEMANDS GEBED.

‘Jullie hebben niet mij uitgekozen, maar ik jullie, en ik heb jullie opgedragen om op weg te gaan en vrucht te dragen, blijvende vrucht. Wat je de Vader in mijn naam vraagt, zal hij je geven.’

JEZUS IN JOHANNES 15:16

MAAR HOE BEANTWOORDT GOD EIGENLIJK onze gebeden? Heb je je weleens afgevraagd hoe hij de miljarden gebeden verwerkt die elke dag tot hem worden opgezonden? Soms grijpt God krachtig en direct in in ons leven. Hij deed de deuren van het slot om Petrus uit de gevangenis te bevrijden, hij redde Paulus van een scheepsramp en ook vandaag nog geneest en redt hij. Maar er is ook een andere manier waarop hij gebeden beantwoordt, die manier komt veel meer voor en wordt ook veel vaker over het hoofd gezien.

Octaviana woonde in het majestueuze Andesgebergte in Peru, op een hoogte van vierduizend meter, op een helling die was bezaaid met hutten die waren opgetrokken uit lemen bouwstenen en die werd bevolkt door schapen, geiten en lama's. De natuurlijke schoonheid van die plek diende als tragisch dissonante achtergrond voor het lijden van deze moeder met drie jonge kinderen. Ze was nog maar kortgeleden weduwe geworden nadat ze haar man aan een longprobleem was kwijtgeraakt, waarschijnlijk tbc, waarvoor hij te laat was behandeld. En nu, alleen op die berg, in het harde klimaat van de hoge Andes, moest Octaviana met haar gezin zien te overleven. Ploegen, planten, oogsten en vee hoeden, en dan ook nog eens de opvoeding van drie kleine kinderen was zwaar werk zonder echtgenoot. Maar ze werkte... en ze bad.

LAAT IN DE MIDDAG HOEDT EEN BOER ZIJN
LAMA'S IN OCTAVIANA'S DORP IN PERU.

Reneé en ik zaten in haar afbrokkelende hut en luisterden naar haar toen ze onder tranen haar verhaal deed. Ik zat even met een mond vol tanden, maar omdat ik merkte dat ze een gelovige vrouw was, vroeg ik haar specifiek waarvoor ze bad. Haar antwoord veranderde voor altijd mijn beeld van gebed: 'Ik bid dat God mij en mijn kinderen niet zal vergeten op deze berg. Ik bid dat hij hulp zal sturen.' Hier, meer dan vier kilometer hoog in de Andes, bijna tienduizend kilometer van mijn huis in Seattle, had Octaviana om hulp gebeden. En God had mij gestuurd, de directeur van World Vision. God had mij uitgekozen als antwoord op haar gebed.

In Openbaring 8 krijgen we een glimp te zien van wat er met de gebeden gebeurt die we opzenden tot God: 'Toen kwam er een andere engel, die met een gouden wierookschaal bij het altaar ging staan. Hij kreeg een grote hoeveelheid wierook om die op het gouden altaar voor de troon te offeren, samen met de gebeden van alle heiligen.'

FELGEKLEURDE KLEDING EN EEN MAJESTUEUS LANDSCHAP
LOGENSTRAFFEN HET HARDE LEVEN VAN VEEL
BOERENFAMILIES IN HET ANDESGBERGTE VAN PERU.

Onze gebeden komen voor de troon van God. En in de brief aan de Efeziërs krijgen we het volgende te horen: ‘Want hij heeft ons gemaakt tot wat wij nu zijn: in Christus Jezus geschapen om de weg te gaan van de goede daden die God mogelijk heeft gemaakt’ (Efeziërs 2:10). Is het niet mogelijk, en zelfs waarschijnlijk, dat God Octaviana’s gebeden heeft gehoord en mij heeft gestuurd omdat ik door Jezus Christus was geschapen om dit goede werk in haar leven te doen, een goed werk dat al van tevoren voor mij klaarlag?

Vandaag, wanneer je dit leest, zijn er over heel de wereld miljoenen mensen aan het bidden: een wees in India, een weduwe in Niger, een tiener in een stadscentrum, een oudere vrouw in de buurt waar jij woont, iemand die alle zeilen moet bijzetten om een gehandicapt kind groot te brengen, iemand anders die zojuist te horen heeft gekregen dat hij kanker heeft. En ze schreeuwen het via hun gebed uit naar God. Ben jij misschien degene die door God wordt gestuurd? Ben jij misschien het antwoord op iemands gebed?

RICH

OP DE BELOFTEN STAAN

GELOOF GOD OP ZIJN WOORD

EN KOM IN BEWEGING!

Draag de rijken van deze wereld op niet hoogmoedig te zijn en hun hoop niet in zoiets onzekers te stellen als rijkdom, maar op God, die ons rijkelijk van alles voorziet om ervan te genieten. En draag hun op om goed te doen, rijk te zijn aan goede daden, vrijgevig, en bereid om te delen. Zo leggen ze een stevig fundament voor de toekomst, en winnen ze het ware leven.

1 TIMOTEÛS 6:17-19

HEB JE OOIT IETS IN DE KRANT GELEZEN waarvan je dacht: waarom doet iemand in vredesnaam zoiets? Misschien was het een artikel over de een of andere eetwedstrijd, of een verhaal over een man die, in stapjes natuurlijk, een golfbal over de hele breedte van Mongolië had gemept, of van de vrouw die achter elkaar vijfendertig radslagen op een kajak had gemaakt. Sommige dingen zijn simpelweg te vreemd om te kunnen bevatten.

Misschien voelde Abraham zich wel zo toen God hem vroeg om zijn zoon Isaak te offeren. Wat een vreselijk idee! Hoeveel jaar hadden Abraham en Sara niet op een kind gewacht? Hoe vaak had God Abraham niet beloofd dat hij een vader van vele naties zou worden, dat zijn nakomelingen zo talrijk zouden zijn als de sterren in de lucht en het zand van de zee? Dus waarom zou God dan willen dat hij zijn enige zoon zou opgeven als brandoffer? En toch, hoe onbegrijpelijk het bevel van God ook leek, Abraham was bereid om te gehoorzamen. En dus stond hij de volgende ochtend op, zadelde zijn ezel en ging op weg naar de plek die God had genoemd. Hij nam hout mee,

Een gezin op het platteland van Roemenië komt een troep ganzen tegen.

hij nam vuur mee en hij nam Isaak mee, het offer. Dit was Abrahams kans om zijn vertrouwen in de beloften van God te tonen. Door datgene op te geven wat het belangrijkste voor hem was, geloofde hij God op zijn woord en handelde er ook naar.

Elke keer dat we ons uitstrekken naar mensen in nood, elke keer dat we een gebed opzenden of een geldbedrag overmaken of een brief sturen, tonen we ons vertrouwen in de beloften van God. We handelen vanuit ons geloof dat God omziet naar de minsten van deze wereld en dat hij onze kleine offers zal gebruiken om veranderingen te brengen.

Ons gezin heeft enkele jaren lang een gezin in Roemenië gesponsord en iedere maand kregen we een brief van hen. Meneer en mevrouw Rostas woonden met hun vijf kinderen in een eenkamerwoning in een plattelands-gemeenschap in de buurt van Cluj. Een keer in december ontvingen we een brief waarin we te horen kregen dat de kerstviering van het gezin dat jaar extra speciaal zou zijn omdat ze door onze steun een deur en ramen hadden

NIEUWE RAMEN HOUDEN DE
KOUDE ROEMEENSE WINTER
BUITEN DE DEUR.

kunnen aanschaffen. En de volgende Kerst vertelden ze ons over de nieuwe vloer die ze hadden kunnen storten.

Daardoor bemoedigd, stuurden we het jaar daarop een extra gift. Weet je hoe de familie Rostas dat geld gebruikte? Ze gaven in elk geval een deel van het geld aan klasgenootjes van hun kinderen, van wie de gezinnen ook erg arm waren. Ieder kind ontving een gift omdat we iets deden wat de wereld een dwaze actie zou kunnen vinden. We investeerden dat geld niet op de aandelenmarkt of in onroerend goed, wat in die tijd slim leek, maar achteraf een drama bleek te zijn. In plaats daarvan investeerden we het in de familie Rostas. We namen Gods woord serieus: we geloofden in zijn beloften en handelden daar ook naar.

RENEÉ

EEN ZENDELING VANUIT HUIS

GOD ROEPT ONS OP OM ELKAAR LIEF TE HEBBEN

EN DIE LIEFDE OP CONCRETE MANIER TE UITEN.

Want iemand kan onmogelijk God, die hij nooit gezien heeft, liefhebben als hij de ander, die hij wel ziet, niet liefheeft. We hebben dan ook dit gebod van hem gekregen: wie God liefheeft, moet ook de ander liefhebben.

1 JOHANNES 4:20-21

LAAT ME DEZE GEWELDIGE GROOTMOEDER uit Nevada aan je voorstellen, die God heeft gebruikt om Wosene te zegenen en haar wanhopige gebeden te verhoren die ze in haar dorp in Ethiopië naar hem opzond.

Donna Galli was op een Women of Faith conferentie toen er een oproep werd gedaan om een kind te sponsoren. ‘De Heer raakte mijn hart aan en zei: “Donna, je hebt een afspraak met een kind.”’ Ze keek naar foto’s van kinderen die een sponsor nodig hadden en voelde zich aangetrokken tot de koude en hopeloze ogen van een meisje dat Sanyat heette.

Dit kan ik, dacht Donna. Ik kan ervoor zorgen dat dit meisje schoon water heeft en eten in haar maag.

Maar toen Donna meer te weten kwam over Wosene en haar kinderen, realiseerde ze zich dat er meer moest gebeuren. ‘Ik ben lange tijd een alleenstaande moeder met drie kinderen geweest en ik herinnerde me maar al te goed hoeveel moeilijkheden ik had moeten overwinnen. Dus ik dacht dat het minste wat ik kon doen, was haar laten weten dat ze waardevol is en dat

WOSENE IS ERG ZUINIG OP DE BRIEVEN DIE ZE VAN DONNA GALLI, HAAR SPONSOR, HEEFT GEKREGEN.

God van haar houdt.’ Omdat Donna het zich niet kon veroorloven om zelf naar Ethiopië te gaan, begon ze brieven te schrijven. ‘Ik had op dat moment het gevoel dat God me vroeg om me tot het uiterste in te spannen. Geen half werk. Dus had ik het idee dat ik een emotionele band met Wosene moest aangaan, haar niet alleen maar fysiek moest helpen, maar haar moest laten weten dat ik voor haar bad en dat ik van haar hield.’

Nadat we Donna hadden ontmoet, nodigden we haar uit om speciale gast te zijn op de Women of Faith conferentie van 2009 in Dallas. Ze werd het podium opgeroepen en er werd haar gevraagd om het een en ander te vertellen over hoe het sponsoren van een kind, enkele jaren geleden, niet alleen het leven van een gezin in Ethiopië had veranderd, maar ook dat van haarzelf. En toen verrasten we haar. ‘Donna, hoe zou je het vinden om naar Ethiopië te gaan en daar Wosene en haar dochters te ontmoeten?’ Ze was tot tranen toe geroerd. Dat volgende jaar filmden we Donna’s emotionele ontmoeting met Wosene en lieten die het volgende jaar op elke Women of

Faith conferentie zien.

Donna beschreef de ontmoeting zo: 'Dit is wat Wosene tegen me zei toen ze me uitnodigde om haar huis binnen te komen: "Ik had geen toekomst en ik had geen hoop. Ik was vies en mijn kinderen waren vies. En kijk nu eens naar mijn huis. Het is schoon. Kijk naar mijn gezicht. Het is schoon. Mijn kinderen zijn schoon. We hebben hoop en we hebben een toekomst. En dat hebben we door wat Jezus Christus door World Vision heen heeft gedaan en door uw liefde voor mijn gezin."

Toen Donna zag hoe God haar had gebruikt in Wosenes leven, zei ze: 'God heeft me de kans gegeven om zendeling vanuit huis te zijn.' In 1 Johannes lezen we: 'Want iemand kan onmogelijk God, die hij nooit gezien heeft, liefhebben als hij de ander, die hij wel ziet, niet liefheeft.'

RICH

WOSENES VERHUIZING VAN HAAR
OUDE HUT NAAR HAAR NIEUWE
HUIS WEERSPIEGELT EEN DIEPERE
VERANDERING IN HAAR LEVEN.

KARI EN DE VROUWEN- BEWEGING VAN DE REIZENDE BROEKEN

GOD IS ALTIJD MET ONS EN ZIJN KRACHT
IS TOEREIKEND OM ONS OVERAL DOORHEEN TE SLEPEN.

Wees altijd verheugd, bid onophoudelijk, dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat hij van u, die één bent met Christus Jezus, verlangt.

1 TESSALONISENZEN 5:16-18

WE HADDEN EEN TUSSENSTOP IN PARIJS en reisden samen naar Niger, met een van de twee wekelijkse vluchten naar de hoofdstad Niamey. Voor mij was de aansluitende vlucht geen probleem, omdat ik alleen handbagage bij me had, maar de bagage van Kari en Lisa, waar al hun kleren en camera-apparatuur in zat, was zoek.

We stroopten Niamey af voor de belangrijkste spullen: driepoten, lenzen en andere dingen die Kari en Lisa absoluut nodig hadden om foto's mee naar huis te nemen van wat de hongersnood aanrichtte onder de mensen in Niger. Een plaatselijk televisiestation was zo vriendelijk om ons de meeste spullen te lenen. Wat de kleding betrof, besloten Kari en ik dat we het gewoon zouden doen met wat er in mijn koffertje zat. En zo begon de beweging van de reizende broeken. We droegen om beurten een niet al te modieuze blauwe capribroek. We lachen vandaag de dag nog steeds om onze pogingen om het te redden met veel minder dan we altijd dachten nodig te hebben.

VROUWEN PUTTEN WATER UIT EEN BRON IN NIGER.

Toen we in het door hongersnood geplaagde Niger verbleven, verbaasden we ons er over hoe zoveel mensen het hoofd boven water wisten te houden. Een jonge moeder vertelde ons hoe het toen de eerste droogte begon, haar maar een paar minuten had gekost om bladeren te verzamelen om haar slechte oogst mee te compenseren. Vier maanden later kostte het haar een hele dag om genoeg te vinden voor één maaltijd. Maar haar zoontjes hadden in elk geval niet te lijden gehad onder de ziektes waarvoor de ondervoede kinderen van Niger het meest kwetsbaar zijn: diarree, longontsteking, malaria, cholera en mazelen. En daar was ze dankbaar voor. Geconfronteerd met overweldigende problemen vond ze toch een reden om dankbaar te zijn.

Ondanks hun moeilijkheden zei Paulus tegen de gelovigen in Tessaloníki om elke dag hun leven tegemoet te treden met gebed en een hart vol blijdschap en dankbaarheid. Niet alleen wanneer alles goed ging, maar gewoon altijd. Paulus' advies was niet om dankbaar te zijn voor je omstandigheden, maar in je omstandigheden. Met andere woorden, in welke positie je ook bevindt, wees dankbaar.

Wees dankbaar, waar je ook doorheen mag gaan, hoe zwaar het leven momenteel ook is. Is dat echt mogelijk? Paulus leert ons in Filippenzen dat we tevreden moeten zijn onder alle omstandigheden, of we nu met een volle maag rondlopen of honger hebben, of we nu in overvloed leven of van alles

tekortkomen. Zijn geheim is, zegt hij, dat hij dat kan door degene die hem kracht geeft.

Tevredenheid is echter niet hetzelfde als je ergens bij neerleggen, fatalistisch accepteren dat de dingen nou eenmaal zijn zoals ze zijn. Nee, tevredenheid komt voort uit de wetenschap dat we niet alleen zijn, dat hoe moeilijk ons leven ook mag worden, God met ons is en dat zijn kracht ruim toereikend is om ons erdoorheen te slepen. Net als Paulus kunnen we alles door hem die ons de kracht geeft elke situatie aan te kunnen waarmee we worden geconfronteerd. En dan hebben we nog genoeg kracht over om ons uit te strekken naar de mensen die zo weinig hebben, zoals die in Niger.

RENEÉ

In Niger en veel andere plekken op deze wereld, komen mensen rond met bijna niets.

‘WIJ WEIGEREN OM VIJANDEN TE ZIJN’

ZELFS TE MIDDEN VAN EEN ECHT CONFLICT,
BIEDT GOD EEN WEG NAAR DE VREDE AAN.

Vergeld geen kwaad met kwaad, maar probeer voor alle mensen het goede te doen. Stel, voor zover het in uw macht ligt, alles in het werk om met alle mensen in vrede te leven.

ROMEINEN 12:17-18

RENEÉ EN IK GENOTEN van het avondeten in een grot. En in die grot ontdekten we de leven gevende kracht van vrede.

Wij en nog een tiental Amerikaanse voorgangers klonnen over barricades, stapten om prikkeldraad heen en liepen een kilometer heuvelopwaarts om de grot te bereiken waarin Daoud Nassar, een Palestijnse christen die op een kilometer of tien afstand van Betlehem op de Westelijke Jordaanoever woonde, ons had uitgenodigd om te komen eten. Toen we binnenkwamen, zagen we een groot bord hangen waarop stond: ‘Wij weigeren om vijanden te zijn.’

Daoud en zijn familie woonden al generaties lang op dit perceel van een paar hectare. In 1991 wilde de Israëlische regering echter het stuk land confisqueren om daar Israëlische nederzettingen te bouwen, iets wat de Verenigde Naties als illegaal bestempelden. De familie Nassar bood geweldloos tegenstand, maar sinds 1991 leveren ze wel een moedig en duur gevecht in de Israëlische rechtbanken om hun land te behouden. In dat proces heeft Israël de weg naar het land van Nassar geblokkeerd en de waterleiding en elektriciteit afgesloten. De vijftigduizend Israëlische kolonisten die nu om

hen heen wonen, hebben hen meerdere malen aangevallen en heel wat van hun olijfbomen verbrand. Daarom woont de familie Nassar nu in grotten in plaats van in huizen, en halen ze hun elektriciteit uit zonnepanelen.

Maar wat zo opmerkelijk is aan Daoud en zijn gezin, is hun vastberadenheid om niet met haat of geweld te reageren. Ze weigeren echt om vijanden te zijn en ze geloven dat moslims, Joden en christenen in vrede bij elkaar kunnen wonen. Daoud legde uit: 'Je kunt kwaad niet met kwaad bestrijden. We hebben van Jezus Christus geleerd om het kwaad tegemoet te treden met het goede. En dus kunnen we deze situatie niet aanpakken met haat, maar met liefde. We moeten niet denken dat we licht kunnen maken met duisternis. Dan krijgen we alleen maar meer duisternis. Maar met licht kunnen we wel het duister overwinnen.'

EEN BLIK OP JERUZALEM, WAAR DAOUD EN ANDEREN
ERVAN OVERTUIGD ZIJN DAT MOSLIMS, JODEN EN
CHRISTENEN IN VREDE KUNNEN LEVEN.

GRAFFITI IN DE BUURT VAN DE HOF
VAN GETSEMANE, IN JERUZALEM.

Weinigen van ons zullen ooit te maken krijgen met de problemen waarmee Daoud en zijn gezin worden geconfronteerd, maar we krijgen wel allemaal dagelijks met situaties te maken waarin we moeten beslissen hoe we zullen reageren op mensen die ons beledigen, misbruik van ons willen maken of ons zelfs bedriegen. We kunnen ervoor kiezen om boos te worden en terug te slaan, proberen om hen te kwetsen of zelfs een soort koude oorlog te beginnen. Maar daar maak je de problemen alleen maar groter mee. We kunnen echter ook voor de weg van de vrede kiezen.

Er zijn momenten waarop Renéé en ik elkaar kwetsen en dingen tegen elkaar zeggen waar we spijt van krijgen. Soms lijkt er uit een ruzie geen weg terug te zijn. Maar wanneer een van ons de ander omhelst, weigert om vijanden te zijn, ebt de kilte weg en wint de vergeving het.

‘Soms falen we’, zegt Daoud. ‘Maar we hebben geleerd om weer op te staan, zoals Jezus. Hij leed aan het kruis, maar het kruis was niet het einde. Het was het pad naar een nieuw leven.’

RICH

JE BENT RIJK!

GOD WIL DAT WE ONS GELD EN ONZE BEZITTINGEN ZIEN ALS
CADEAUS VAN HEM, DIE WE OP EEN ONZELFZUCHTIGE MANIER
MOETEN GEBRUIKEN OP EEN MANIER DIE HEM WELGEVALLIG IS.

‘Het landgoed van een rijke man had veel opgebracht, en daarom vroeg hij zich af: Wat moet ik doen? Ik heb geen ruimte om mijn voorraden op te slaan. Toen zei hij bij zichzelf: Wat ik zal doen is dit: ik breek mijn schuren af en bouw grotere, waar ik al mijn graan en goederen kan opslaan, en dan zal ik tegen mezelf zeggen: Je hebt veel goederen in voorraad, genoeg voor vele jaren! Neem rust, eet, drink en vermaak je.’

LUCAS 12:16-19

MISSCHIEN BESEF JE HET NIET, maar je bent rijk! Wacht, laat me het even uitleggen. Als jouw jaarinkomen boven de dertienduizend dollar ligt, hoor je bij de tien procent rijkste mensen ter wereld. En een inkomen van meer dan veertigduizend dollar maakt je rijker dan negenennegentig procent van de wereldbevolking. De vraag is nu, wat ga je met al je rijkdom doen?

In Jezus' gelijkenis in Lucas 12 wist de rijke dwaas het wel. Hij zou grotere schuren bouwen om zijn overvloed in op te slaan en zijn geld gebruiken om 'het rustig aan te doen' en om 'te eten, te drinken en zich te vermaken'.

Hoe zou de wereld van vandaag tegen de beslissing van deze man aankijken? Het zou iemand kunnen zijn die buitensporig leeft, alles koopt wat los en vast zit en zichzelf niets ontzegt. Maar het zou net zo goed kunnen gaan om iemand die zijn geld, hoe veel het dan ook mag zijn, ziet als iets van hemzelf, iets waarmee je kunt doen wat je wilt, zonder er echt over na te

denken over hoe God zou willen dat je het gebruikt.

Ik ontmoette een man in Zambia die zijn eigen succesverhaal had. Toen hij jong was, werd Rodrick ten onrechte gearresteerd en verdween hij voor jaren de gevangenis in. Toen hij uiteindelijk werd vrijgelaten, keerde hij terug naar vrouw en kinderen, die helemaal waren verarmd. De daaropvolgende paar jaar moesten ze alle zeilen bijzetten om het hoofd boven water te houden. Zonder financiële middelen, een groter wordend gezin, niet veel werk en geen medische voorzieningen, wisten ze het nauwelijks te overleven en verloren ze een kind aan malaria. Maar Rodrick en zijn vrouw Beatrice werkten hard en waren slim. Ze kwamen door de kwalificaties voor een kleine lening van World Vision en startten een bedrijfje op dat al snel opbloeide. Binnen vijf jaar hadden Rodrick en Beatrice elf bedrijfjes uit de grond gestampd, inclusief een beautysalon, een lasbedrijf, een café-biljard, en een bioscoop die bestond uit een televisie, een videospeler en een satellietschotel!

Ik stelde Rodrick dezelfde vraag die ik jou zojuist heb gesteld: wat ga je met je rijkdom doen? Rodricks antwoord verschilde nogal wat van dat van

RODRICK (LINKS) NEEMT WEZEN AAN ALS WERKNEMERS,
ALS EEN MANIER OM IETS TE DOEN VOOR ZIJN DORP IN ZAMBIA.

Enock van twaalf is een van Rodricks favoriete wezen. Hij vindt het heerlijk om op de schommels te zitten die Rodrick voor de kinderen in zijn dorp heeft gemaakt.

de rijke dwaas. Rodrick onderwees een zondagsschoolklas van eenenveertig wezen en twee keer per maand ging hij bij hen allemaal thuis langs, om te zien hoe het met hen was. En Rodrick heeft een droom: 'Als God het zegent, willen Beatrice en ik ons geld gebruiken om een school voor de kinderen te bouwen.' Wow!

Het gaat God er niet alleen om wat we met ons geld doen, maar ook om hoe we tegen ons geld aankijken. Elke cent die we hebben, is ons door hem gegeven, om hem te gebruiken op een manier zoals hij graag wil, niet zoals wij graag willen. God reageerde nogal streng op hoe de rijke man het puur en alleen voor zichzelf wilde uitgeven. 'Dwaas, nog deze nacht zal je leven van je worden teruggevorderd.' ...Zo vergaat het iemand die schatten verzamelt voor zichzelf, maar niet rijk is bij God (Lucas 12:20-21).

Dus laat me je het nog eens vragen: wat ga je met je rijkdom doen?

RICH

ZEVEN STAPPEN TOT ARMOEDE

ONZE NAASTE LIEFHEBBEN ALS ONZELF
VEREIST VAN ONS DAT WE EERST EEN PAAR STAPPEN
IN ZIJN SCHOENEN RONDLOPEN.

*Laad niet omwille van een ander schuld op je
door je te wreken of wrok te blijven koesteren.
Heb je naaste lief als jezelf. Ik ben de Heer.*

LEVITICUS 19:18

IN DIT BOEK HEBBEN RENEÉ EN IK JE VOORGESTELD aan enkele van Gods geliefde armen, maar zonder ze persoonlijk te ontmoeten, is het niet makkelijk om echt te begrijpen hoe hun armoede in werkelijkheid aanvoelt. En dus zou ik je graag even meenemen op een mentale en emotionele reis naar de armoede. Volg me wanneer ik één voor één zeven dingen van je afneem en je de pijn van de armen laat voelen.

Ten eerste neem ik je je kleren af. Geen paniek, ik pak ze niet allemaal af. Je kunt de kleren houden die je aanhebt. Kun je je voorstellen dat je dag in dag uit dezelfde kleren moet dragen? Je kunt ze 's avonds wassen, maar toch is dit al vernederend.

Daarna pak ik alle elektriciteit af. Beeld je eens in dat je elke avond thuiskomt in een totaal donker huis. Geen van je apparaten werkt meer: je kunt je koelkast niet meer gebruiken, je telefoon, je verwarming, je airconditioning, je vaatwasser, je televisie, je computer en je fornuis. Je hebt koud water als je wilt douchen en je zult je kleren met de hand moeten wassen. Ongemak is wel erg zacht uitgedrukt. Maar zo beroerd ben je er nou ook weer niet aan toe. Je bent nog steeds beter af dan het grootste deel van de wereld.

Nummer drie is een pittige: ik neem je je schone water af. Geen van je kranen, toiletten of douches werkt meer en je enige bron van water is een put met stilstaand water die zich een kilometer of twee verderop bevindt. Je moet elke dag uren lopen om genoeg water voor je gezin te halen. En omdat het water wemelt van de bacteriën, zijn jij en je kinderen constant ziek. Wat de situatie zelfs nog beroerder maakt, is dat geen van je burens besmet is en dat ze niet eens lijken op te merken dat je lijdt.

En ik ben bang dat ik je nu je huis moet afnemen, waardoor je in een lemen hut van drie bij zeven meter moet wonen, met een vloer van aangestampte aarde, zonder bedden en met maar heel weinig meubilair. Je hele gezin slaapt nu in dezelfde ruimte op de vloer.

Een meisje in Burundi kijkt naar buiten vanuit haar hut die van modder en bladeren is gemaakt, misschien wel met de hoop op een betere toekomst.

Nummer vijf wordt een ramp. Je raakt je eten kwijt. Je kinderen hebben lang geleden al verleerd om te glimlachen. Ze hebben nu zo'n honger dat de knagende pijn in hun maagstreek niet meer weg wil gaan. Je moet aan eten zien te komen door de vuilnis van je burens te doorzoeken. Al ziek van het drinken van vervuild water, raken je kinderen ondervoed en hun lichaam kan de meest eenvoudige ziektes niet meer de baas. Je dochtertje van vier lijkt het niet te gaan redden.

Ze moet hoognodig naar de dokter, maar helaas, het zesde wat je wordt afgenomen, is gezondheidszorg. Tot je verbijstering en ongeloof is er geen arts in de buurt en je houdt geen andere mogelijkheid over dan lijdzaam toekijken hoe je dochter, weggeteerd door de parasieten en de diarree, voor je ogen doodgaat! Hoe is het mogelijk?

Het shirt van deze jongen is een stille getuige van de langdurige burgeroorlog in Burundi.

Wat zou ik je nog meer kunnen afnemen? Nummer zeven is hoop. Je hoop heeft de geest gegeven in de verstikkende as van je armoede. Je vraagt je af waarom niemand is bijgesprongen om je te helpen.

Hebben deze zeven beperkingen ervoor gezorgd dat je je gedrongen voelt om iets aan de problemen te doen waar miljarden mensen elke dag onder lijden?

*Hoe kan Gods liefde in iemand blijven
die meer dan genoeg heeft om van te bestaan,
maar zijn hart sluit voor een broeder of zuster
die hij gebrek ziet lijden?*

1 JOHANNES 3:17

RICH

Ik heb het boek in één keer uitgelezen, maar dat is eigenlijk niet goed. Gebruik het boek als een dagboek. Iedere dag een hoofdstuk, iedere dag een tekst, iedere dag een ontroerend of hoopgevend verhaal. En als je zo leest, dan kom je niet van al deze mooie mensen af. Gelukkig maar.

Andries Knevel

De mensen in het boek zijn een voorbeeld voor ons leven. Zij laten zien wat echte rijkdom is: wijsheid, saamhorigheid, de kracht van lokale gemeenschappen, moed, vreugde, geloof en hoop. Ik heb grote bewondering voor onze naasten ver weg. In het besef dat Hij met ons allen meegaat.

Joël Voordewind, Tweede-Kamerlid voor de ChristenUnie

Hij gaat met ons mee is een meeslepend boek met korte indrukwekkende impressies en ontmoetingen. Bij iedere impressie staat een korte bijbeltekst waardoor het boek gebruikt kan worden voor persoonlijke overdenking en voor overdenkingen in een groep. Ongelooflijk indrukwekkend is bijvoorbeeld het verhaal van Margaret uit Uganda, verminkt door soldaten, maar geraakt door de liefde van Christus... ik kan alleen maar aanbevelen zelf het boek te lezen. *Drs. Jan Wessels, directeur EA-EZA*

Laat je inspireren door Gods Woord, laat je inspireren door de vele bijzondere verhalen, laat je inspireren om in actie te komen, de Bijbel in praktijk te brengen en samen met Jezus op weg te gaan. *Maarten T.D. Wassink, dirigent The Choir Company*

ISBN 978 90 297 2405 0 NUR 707

9 789029 724050

Voorhoeve

World Vision

elk kind tot *bloei*